

[Svend Andersen]

derskrift. Det vil sikkert være interessant læsning for kommende jurastuderende, men det skal jeg ikke sige meget mere om.

Vi kan som sagt støtte ændringsforslaget.

Men jeg forstår ikke helt, hvorfor boligministeren ikke har taget bemærkningerne til ændringsforslagene i deres fulde ordlyd, samme ordlyd som den endelige konklusion fra justitsministeren. Boligministeren nøjes med at sige, at det kan være tvivlsomt, om de foreslåede overgangsbestemmelser kan opretholdes osv.

I justitsministerens endelige konklusion står der, at det er Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede overgangsordning vil medføre et indgreb i låntagernes rettigheder. Vi er meget tilfreds med denne sidste fortolkning, og det var egentlig det, der burde have stået i bemærkningerne.

Nu kan vi jo ikke stille ændringsforslag til bemærkningerne, men vi vil selvfølgelig henholde os til, at den nye finansieringsordning kun kan træde i kraft for byggerier, der får tilsagn efter den 1. januar 1990. Det er det, der kommer til at stå i loven nu, og det er det, Justitsministeriet nu har bekræftet.

Holger K. Nielsen (SF):

Man må unægtelig sige, at der har været en vis turbulens omkring det spørgsmål, som ændringsforslaget vedrører. Det var jo et punkt, vi diskuterede meget under andenbehandlingen.

Såvel Socialdemokratiet som SF stillede en række spørgsmål. Jeg stillede selv de sidste spørgsmål i andenbehandlingen netop på det her område.

Mit spørgsmål gik på, om boligministeren var enig i, at man med denne tilbagevirkende lovgivning ville forringe vilkårene for de almennyttige boligselskaber, i og med at man ændrede den begunstigende forvaltningsakt i ugunstig retning, og om hun ikke mente, det var ulovligt. Boligministeren svarede klart nej, der var ikke problemer i det.

Så havde vi behandling i udvalget, og man må unægtelig sige, at der skete ting og sager i udvalget mellem anden og tredje behandling.

Efter et samråd fik vi et svar i går fra Justitsministeriet, hvori Justitsministeriet klokkerent siger, at vi havde ret i vore betænkeligheder.

Man kan naturligvis godt bebrejde boligministeren, at hun under andenbehandlingen var så klar i sin afvisning af vore betænkeligheder,

når der ikke var realiteter i det, men som den socialdemokratiske ordfører var inde på, tyder en del jo på, at det er Justitsministeriet, der har scoret et selvmål, som man skal langt tilbage for at se magen til – en ren »Jesper Olsen« fra Justitsministeriet.

I den sammenhæng synes jeg ikke, man kan bebrejde boligministeren, men at vi nok fremover skal være lidt forsigtige med at tro på, bare fordi Justitsministeriet siger noget, at det behøver være rigtigt. Især Venstres ordfører troede jo under andenbehandlingen helt klippefast på, at når Justitsministeriet siger en ting, må det også være rigtigt.

Det er også vigtigt, at vi som politikere tænker os om, bruger vores sunde fornuft, kigger lidt på de faktiske forhold og ikke bare lader os spise af med et svar, som de såkaldt kloge jurister i Justitsministeriet producerer. Det er vigtigt i alt lovgivningsarbejde, at vi ikke lader os køre rundt i manegen af embedsmændene, men at vi bruger vores sunde fornuft.

Jeg fornemmer, at det er sket i denne sag.

Derfor er jeg tilfreds med, at regeringen har trukket de gamle bestemmelser i sig igen og på baggrund af den klokkerene besvarelse fra Justitsministeriet i går stiller det ændringsforslag, som vi skal stemme om om lidt.

Og vi kan naturligvis støtte ændringsforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal på CD's vegne give tilslutning til ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 af boligministeren (se foran) vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Der er god tradition for hvert år, når boligbyggeriloven skal vedtages, at det foregår på